

[Ministeren for offentlige arbejder]

eller med lystavle med variabel tekst, en slags lysavis.

Det er klart, at DSB har en trafikforpligtelse også i de tyndtbefolkede områder. Der er efter min opfattelse tale om en trafik, som det offentlige, dvs. staten, køber af DSB, og den må der naturligvis betales en pris for.

Grove (KF):

Der bliver sagt, at service koster penge. Ja, det gør den måske nok, men jeg tror egentlig, det var bedre, om DSB så koncentrerede sig om at befordre passagerer fra det ene sted til det andet i stedet for at drive kiosker, restauranter m.v. Det har da i hvert fald vist sig i denne vinter, at der er meget tilbage at ønske med hensyn til service vedrørende information. Jeg tror, en stor del af passagererne ville sætte mere pris på en sådan, end at DSB konkurrerer med restauranter, kiosker osv.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Hans Jørgen Jensen (S):

»Hvilke grunde foreligger der i stærkstrømsreglementet til at påbyde en trebenet stikprop på almindelige elektriske husholdningsapparater, og er ministeren vidende om, at dette påbud blev vedtaget i DEMKO's bestyrelse mod indstillingen fra Elektronikfabrikantforeningen, statens husholdningsråd, Forbrugerrådet og DEMKO's medarbejdere, samt er ministeren endelig indstillet på at ændre denne beslutning, som en del af DEMKO's bestyrelse har taget på hans vegne?«

(Spm. nr. 530).

Skriftlig begrundelse.

Den 4. januar 1979 modtog folketingets medlemmer en henvendelse fra Foreningen af Fabrikanter og Importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA) om ændrede bestemmelser for elektriske stikkontakter. Det fremgår af henvendelsen, at de påbudte stikpropper ikke kan anvendes af 90 pct. af forbrugerne, men tværtimod vil frembyde en fare, fordi forbrugerne er nødsaget til at udskifte den ubrugelige stikprop. Bestyrelsens beslutning er altså vedtaget mod både de fa-

brikanter, der fremstiller elektriske artikler (FEHA og Elektronikfabrikantforeningen), og forbrugerne.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Til det stillede spørgsmål kan jeg svare, at begrundelsen for at påbyde trebenede stikpropper for en lang række husholdningsapparater er, at disse apparaters konstruktion forudsætter såkaldt ekstra beskyttelse, det man tidligere kaldte jordforbindelse, og at man her i landet kun kan opnå denne ekstra beskyttelse med en trebenet stikprop. Hvis man benytter den tobenede stikprop, der sidder på de fleste importerede apparater, får man ingen ekstra beskyttelse, fordi disse stikpropper er beregnet til et andet stikkontaktsystem, som findes i husinstallationerne i en række andre lande, f. eks. i Sverige og i Vesttyskland.

Ekstrabeskyttelsen skal sikre forbrugeren imod elektriske stød, hvis der opstår fejl i apparatet. Risikoen ved elektriske stød er størst i køkkener, og selv om det heldigvis er meget sjældent, der sker dødsulykker, modtager man indberetninger om en del tilfælde, hvor der har foreligget en livsfarlig situation, som ville have været undgået, hvis ekstrabeskyttelsen havde været der.

Påbuddet om de trebenede stikpropper følger af nogle ændringer i stærkstrømsreglementet, som ministeriet gennemførte i 1977 efter en enstemmig indstilling fra elektricitetsrådet. Den indstilling var tiltrådt af DEMKO og af Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Husholdningsapparater, FEHA.

Den vedtagelse i DEMKO's bestyrelse, der henvises til i spørgsmålet, er af ny dato og vedrører det forslag, som FEHA nu har stillet om at opgive det nævnte påbud. Ministeriet er vidende om, at der ikke har været enighed om det spørgsmål i DEMKO's bestyrelse, men jeg gør opmærksom på, at det er en sag, som det tilkommer ministeriet at afgøre, og der er derfor ikke tale om, at en del af DEMKO's bestyrelse har truffet en beslutning på mine vegne.

FEHA begrundet sit forslag med, at de trebenede stikpropper vil være uanvendelige i ca. 90 pct. af alle stikkontakter, fordi der i disse installationer ikke kan opnås ekstra